

[Hartvig Frisch.]

og de dertil knyttede Bemærkninger og af Behandlingen i det andet høje Ting, at man fra alle Sider, der har juridisk Kendskab, har udtrykt stor Tilfredshed med denne Ordning, og det fremgik jo ogsaa af den højtærede Justitsministers Bemærkninger her, at det er af Vigtighed, at Lovforslaget bliver gennemført. Jeg hørte navnlig af den højtærede Ministers Bemærkninger, at der med Hensyn til Ændringerne i Retsplejeloven var de Betæneligheder, at hvis de ikke blev gennemført, vilde der være Fare for, at Afgørelser, der træffes i det ene Land, ikke vilde kunne respekteres i det andet. Jeg vil derfor udtrykke mit Ønske om, at vi naar til en Gennemførelse af denne Konvention.

Der knytter sig den Ejendommelighed til Lovforslaget angaaende Konventionen, at vi derved faar en Ændring i Retsplejeloven. Dette er jo noget, som der tidligere har været fremsat Indvendinger imod, idet man sagde, at naar man nu havde faaet gennemført et saa stort Lovkompleks, skulde man ikke straks gaa til at ændre deri. Men jeg ser af Forhandlingerne i det andet høje Ting, at der fra Medlemmer der, som tidligere er gaaet imod andre Ændringer i Retsplejeloven paa det nuværende Tidspunkt, er blevet sagt, at de ikke nærede Betæneligheder, naar denne særlige Grund, som Konventionen frembyder, foreligger. Af de Forhandlinger, der er foregaaet i det andet høje Ting, drager jeg altsaa den Slutning, at det vil kunne være muligt, at Lovforslaget hurtigt gennemføres ogsaa i dette høje Ting.

Christensen (Høng): Det foreliggende Lovforslag om en Konvention mellem de fem nordiske Lande om Arv og Dødsboskifte er, som det blev paavist af den højtærede Justitsminister, uændret og enstemmig vedtaget i det andet høje Ting, og det samme vil formentlig ogsaa blive Tilfældet her. Derfor mener jeg ikke, der er Anledning til at gøre særlige Bemærkninger om Lovforslagets Enkeltheder, idet der jo foreligger tilstrækkelige Oplysninger i Lovforslagets Motiver og andre Bemærkninger, som ledsager Lovforslaget. Lovforslaget er et Led i den Udvikling, der i de senere Aartier er foregaaet i Retning af at faa ensartede Regler imellem de nordiske Lande paa Civilrettens Omraade. Denne Udvikling er der kun Grund til at glæde sig over, og der er maaske ogsaa Grund til at haabe, at denne Udvikling stadig maa foregaa.

Jeg ser af Motiverne, at det er det danske Justitsministerium, der har taget Initiativet til de Forhandlinger, der har ført til Konventionens lykkelige Vedtagelse. Vi hilser den med Tilfredshed og kan ikke undlade at udtale vor Anerkendelse til den højtærede Justitsminister og hans Embedsmænd for det Arbejde, de har udført her. Konventionen angaar meget vigtige Ting paa Civilrettens Omraade, kort sagt hele Skiftevesenet, og den vedrører Forhold af meget forskellig Art. Med det store Samkvem, der er mellem de nordiske Landes Indbyggere, er der ingen Tvivl om, at de Retsregler, der her er Tale om, vil komme til at vedrøre en stor Mængde Mennesker. Konventionens Bestemmelser, som jeg altsaa ikke finder Anledning til at komme nærmere ind paa, synes mig at være baade praktiske og heldige, og jeg kan derfor paa mit Partis Vegne tilsige en meget velvillig Behandling af Forslaget.

Det andet Lovforslag, som vi har til Behandling i Dag, angaar Ændringer i Retsplejeloven. Nu blev det nok fremhævet af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Hartvig Frisch), at Ændringer i Retsplejeloven kunde betragtes som et Onde. Men jeg tror nu nok, det skal vise sig, efter som Aarene gaar, at det bliver umuligt at blive staaende ved det, man en Gang har vedtaget, fordi Udviklingen jo stadig gaar fremad. Jeg mener, at her foreligger et Forhold, hvor Ændringerne ikke alene er nødvendige, men ogsaa er heldige. Jeg har bemærket mig, hvad der er anført i Motiverne, og jeg kan deraf slutte, at den højtærede Justitsminister vilde ogsaa uden Konventionen have fundet en vis Begrundelse for at fremsætte et Lovforslag om Ændringer i den her berørte Retning. Jeg synes, at den Ændring, som kort gaar ud paa, at Tvistigheder, der behandles for Skifteretten, herefter skal afgøres ved Dom og ikke ved Kendelse, er rimelig, den kunde altsaa godt have været gennemført, uden at vi havde faaet Konventionen, men nu da vi har faaet den, er det altsaa ligefrem blevet en Nødvendighed at gennemføre den, idet, saaledes som fremhævet af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, en Undladelse af at gennemføre den maaske kunde virke uheldigt ved at komme til at berøre visse Kendelser, der var afsagt her i Riget, saaledes at de blev behandlet paa en ringere Maade, end hvis de havde været afsagt som Domme. Jeg kan ligeledes tilsige velvillig Behandling af dette Lovforslag.